

Брюксел, 24 септември 2021 г.
(OR. en)

Междуетноститутуционално досие:
2016/0107(COD)

11832/21
ADD 1 REV 2

CODEC 1216
DRS 44
COMPET 632
ECOFIN 843
FISC 143

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Проект за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на информация за данъка върху доходите от страна на някои предприятия и клонове (първо четене) – Приемане на позицията на Съвета на първо четене и на изложението на мотивите на Съвета = Изявления

Изявление на Хърватия

Хърватия изцяло подкрепя данъчната прозрачност. Въпреки това Хърватия е на мнение, че член 115 от ДФЕС би бил по-подходящо правно основание от член 50, параграф 1 от ДФЕС. Хърватия счита, че директивата за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на информация за данъка върху доходите следва да се основава на член 115 от ДФЕС, тъй като както целта, така и съдържанието на предложението се отнасят до „фискалните разпоредби“, и смята, че предложението съответно е трябвало да бъде обсъдено в Съвета по икономически и финансови въпроси, като надлежно се вземат предвид съответните процедурни правила.

Освен това Хърватия е на мнение, че одобрената директива за изменение не следва да се превръща в прецедент за гласуване с квалифицирано мнозинство в бъдещите процеси на вземане на решения по данъчни въпроси.

**Изявление на Кипър, Ирландия, Люксембург, Малта, Унгария, Чешката република и
Швеция**

Независимо от общата подкрепа, изразена от всички за данъчната прозрачност, и конструктивните обсъждания, водени от председателството, Кипър, Ирландия, Люксембург, Малта, Унгария, Чешката република и Швеция продължават да имат опасения относно правното основание на настоящата предложена директива и считат, че предложението за директива за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на информация за данъка върху доходите трябва да се основава на член 115 от ДФЕС, тъй като както целта, така и съдържанието на предложението се отнасят до „фискалните разпоредби“, като по този начин се отхвърля целесъобразността на правното основание на първоначалното предложение, т.е. член 50, параграф 1 от ДФЕС.
